

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2325/2023
04.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Светозар Недељковић, адвокат из ..., против туженог „Amphenol Automotive Technology“ ДОО Трстеник, чији је пуномоћник Ивана Гајић, адвокат из ..., ради спречавања злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4575/22 од 10.03.2023. године, у седници одржаној 04.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4575/22 од 10.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу П1 3/21 од 23.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је претрпела злостављање на раду код туженог од стране запослених ББ у периоду од новембра 2020. године до 31.05.2021. године, ВВ у периоду од 27.11.2020. године до децембра 2020. године и ГГ у току децембра 2020. године, те да се туженом забрани свако даље злостављање према тужили, односно понављање злостављања, као и да се тужени обавезе да обезбеди извршење предње забране, односно спречи утврђено злостављање и обавезе да тужили исплати износ од 300.000,00 динара, на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због повреде угледа и части, достојанства, слободе и права личности са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 109.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4575/22 од 10.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Предмет тражене правне заштите је заштита од злостављања на раду тужиље, уз захтев за исплату накнаде нематеријалне штете, а правноснажном одлуком је одлучено одбијањем тужбеног захтева.

Одредбом члана 29. став 1. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ број 36/10), прописано је да запослени који сматра да је изложен злостављању од стране послодавца са својством физичког лица или одговорног лица у правном лицу може против послодавца да поднесе тужбу пред надлежним судом у року из члана 14. став 2. овог закона, док је одредбом члана 29. став 3. овог закона прописано да је спор, поред осталог, из става 1. овог члана, радни спор.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Из наведених разлога се у спору ради утврђења злостављања на раду, који представља радни спор, сходно примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. и члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 441. Закона о парничног поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама из радних односа у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Како је утврђивање злостављања на раду парница из радног односа, али таква да не представља спор о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, то је ревизија против одлуке о овом тужбеном захтеву недозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиља је тужбу ради утврђења злостављања на раду и накнаде штете, поднела 19.07.2021. године, а вредност побијаног дела потраживања износи 300.000,00 динара.

Како је у наведеном делу реч о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија ни у овом делу није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић